

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Γ'—ΑΡΙΘ. 130

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΦΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΙ

3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1927

Τιμή φύλλου Δρ. 1.50

ΩΣ ΠΟΤΕ Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΩΝ;

Τὸ τελευταῖο δεκαπενθήμερον φάνηκε γόνιμο σὲ εκπαιδευτικὴ κίνησιν. Τὸ μεταθετὸ τῆς Μέσης, ἡ σύγκρουσις τῆς μετὰ τὸν πρόεδρον τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Παιδείας, ἡ γνωστὴ τακτικὴ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἀπάνω στὸ ζήτημα τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς καταργήσεως τῆς αὐτοδιοικήσεως, ἡ ἐκδήλωσις γιὰ πολλοστὴ φορὰ ὑπόπιων τάσεων καὶ σχεδίων γύρω ἀπὸ τὴ διαρρυθμίση γενικῶν εκπαιδευτικῶν ζημάτων, ἡ τηλεγραφικὴ ἐπέμβασις τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ τὰ σχόλια ποῦ ἔγιναν ἀπάνω στὸ διάβημα αὐτό, δημιούργησαν ἕναν σημαντικὸν θόρυβον στὸν Τύπον καὶ ἀσχολήσαν ἀμετὰ τὴν κοινὴν γνώμην μετὰ τῆς εκπαιδευτικῆς ὑποθέσεως ποῦ ἐκκρεμοῦν στὴν περίοδον ποῦ περνοῦμε.

Ἔτσι τὰ εκπαιδευτικὰ νερὰ ποῦ ἠσύχαζαν τόσον καιρὸ ἀπὸ υπερβολικὴν ἐδράσειαν τῆς Οἰκουμενικῆς ἀναταράχτηκαν καὶ ἡ ἀνυπαρκτὴ συνισταμένη τῆς εκπαιδευτικῆς πολιτικῆς τῆς φανερώθηκε, ὅπως εἶναι στὸ βάθος τῆς, δηλ. σὰν κυκλώνας ἀπὸ ἀντιλήψεις καὶ γνώμης ποῦ γρονθοκοποιοῦνται μεταξὺ τους.

Ὅσο καὶ ἂν ἡ παγερὴ ἀδιαφορία γιὰ τὰ εκπαιδευτικὰ προβλήματα ποῦ χαρακτηρίζει τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ εκπαιδευτικοῦ ἔργου τῆς Οἰκουμενικῆς γέννησε ἀποναρθίωση σὲ δόσους περιέμεναν μιὰ σχετικὴ ἀνόρθωση τῶν εκπαιδευτικῶν πραγμάτων καὶ μιὰ περισυλλογὴ τοῦ ὅλκτου, ποῦ ἄφησε ἀνέπαφον ἡ πόρτα τῆς πολεμικῆς φουρτούνας καὶ τῆς δικτατορίας, τὸ τελευταῖον ἀνατάραγμα τῶν ἡσυχῶν εκπαιδευτικῶν νερῶν τῆς Οἰκουμενικῆς δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀπαράτηρητο καὶ ἀσχολίαστο.

Γιατὶ ἔρχεται ἐπικαίρα νὰ μᾶς δώσῃ τὴς ἀντανακλάσεις τῶν ἀντιλήψεων ποῦ ἔχουν γιὰ τὸν τρόπο τῆς ἐπιλύσεως τῶν εκπαιδευτικῶν ζητημάτων ποῦ ἀνακύπτουν κάθε φορὰ, οἱ δύο κόσμοι τοῦ τόπου μας.

Ἀπὸ τῆς μιᾶς μεριᾶς ἐκείνος, ποῦ ἀνεξάρτητα ἀπὸ πολιτικὴς ἀντιλήψεις ἐξαιολογεῖται νὰ ἀσκήσῃ τὴς διὰφορῆς ἐκφάνσεις τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς μιὰ τακτικὴ ἀσυνχρόνιστη, ξεθωριασμένη ἀπὸ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ καὶ τυραννικὴ, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη δ' ἄλλος ποῦ προσαρμόζεται, ὅσο μπορεῖ, στὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας τὸ γνήσια δημοκρατικόν.

Ἐκεῖνος ποῦ προβάλλει αὐταρχικὰ τὸ veto τοῦ σὲ κάθε συζήτησιν δίχως νὰ τὸ δικαιολογῇ καὶ ποῦ ἀποφεύγει τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ δ' ἄλλος ποῦ δέχεται τὸ δυνατόν τῆς ἀναστολῆς τοῦ «λαθῆτος» στὸ σημερινὸν αἰῶνα καὶ τὴν ὑπαρξὴν ὀρθῆς γνώμης καὶ στὰ «εὐποστρώματα».

Ἐκεῖνος ποῦ θέλει τὴν ἐκπαίδευσιν νεκρὸν ὄργανισμὸν καὶ τιμᾶρον ποῦ μπορεῖ νὰ τὸ διαθέτῃ σύμφωνα μετὰ τῆς περὶ πρόχειρες ἀντιλήψεις καὶ τῆς ἐπιταγῆς τοῦ μικροκομματικοῦ πνεύματος τοῦ ἐκείνου ποῦ ἄρχισε νὰ νοιώθῃ πῶς ἡ ἀπαλλοτρίωσις εἶναι σύγχρονη κοινωνικὴ ἀνάγκη, ποῦ πρέπει νὰ ἐπεκαθῆ καὶ στὰ πνευματικὰ φέουδα.

Μὰ θὰ ρωτοῦσε κανένας: ἔχει καμμιά βαθύτερη σημασία ἡ σύγκρουσις γνωμῶν καὶ ἀντιλήψεων ποῦ ἐκδηλώθημε σὲ διαξιφισμοὺς τῶν πολιτικῶν ἀπάνω στὸ τηλεγραφικὸν σύρμα;

Καὶ θὰ ἀκοῦσε αὐτὴ ὀφείλιον ἐπίδρασιν στὴν τύχην τῶν εκπαιδευτικῶν πραγμάτων ποῦ ταλαντεύονται ἀκροβατικὰ, κινδυνεύοντας νὰ σημεῖωσιν μιὰ ἐπικίνδυνον πτώσιν ἂν δὲν στερεωθῇ ἔγκαιρα τὸ σχοινοῦ δπου γίνεται ἡ «ἐκπαιδευτικὴ ἀκροβασία»;

Διατάξουμε νὰ ἀπαντήσουμε καταφατικὰ.

Πρῶτον γιὰτὶ ὁ θόρυβος δημιουργήθημε ὅστερον ἀπὸ τὴς δίκαιες διαμαρτυρίας τῶν εκπαιδευτικῶν Ὀμοσπονδιῶν. Ὑστερον γιὰτὶ ἡ Οἰκουμενικὴ μᾶς συνήθισε στὴς περὶ παραξένους ἐκπληξίσεις καὶ στὴς περὶ ἰδιόρρυθμους μεταπτώσεις. Ἡ περίφημη σκοπιμότητα τῆς συνεχίσεως τοῦ «ἔργου» τῆς καὶ ἡ τάση γιὰ τὴ διατήρησιν τῆς συνοχῆς τῆς «ἐπὶ τῆς φύσεως» φοβούμεσασ πῶς καὶ τὴ φορὰ αὐτὴ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὸ ξεκαθάρισμα τοῦ εκπαιδευτικοῦ ἰδάφους, ποῦ τρίζει κάτω ἀπὸ τὴν καθέδρα τῆς Οἰκουμενικῆς.

Κι ἔτσι φανταζόμεσασ πῶς ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐξαιολογηθῶσιν μετὰ γευόμεσασ τοὺς πικροὺς καρποὺς τῆς ἐλλείψεως μιᾶς σταθερῆς καὶ ἔντονης εκπαιδευτικῆς πολιτικῆς ποῦ θὰ μπορούσε νὰ ἐπιτρέψῃ συγχρονισμὸν τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας πρὸς τὸ δημοκρατικὸν ἰδέωδες τῆς ἐποχῆς καὶ νὰ δεχόμεσασ πλήγματα ὡς ἀνέση, ὡς δημιουργικὴ τάση, ὡς ἐλευθέρην διανοήσιν καὶ ὡς γνώμην βγαλμένη ἀπὸ τὰ πράγματα καὶ τὴν πείρα. Κι ἀκόμα πιστεύουμε πῶς ἂν δὲν ἐπικρατήσῃ καὶ μετὰ τὴν τυχρὴν παράτασιν τοῦ βίου τῆς Οἰκουμενικῆς, ἡ ἀντίληψιν διὰ τὴν γνώμην τοῦ ὄργανωμένου εκπαιδευτικοῦ κόσμου πρέπει νὰ εἶναι σεβαστὴ, θὰ κληθῶσιν σύντομα νὰ ἀγωνιστοῦμε γύρω ἀπὸ τὴς μικρῆς μὰ πολυτίμης γιὰ μᾶς κατακτήσεις, ποῦ κερδίσαμε στὴν τελευταία πενταετία.

Ὅτι οὗτος ὁ εκπαιδευτικὸς καὶ διανοούμενος μαζὺ κόσμος ποῦ ἐργάζεται μετὰ δσιν δύναμιν ἔχει σήμερα γιὰ τὴν πλείρια ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ εκπαιδευτικοῦ Μεσαίωνα ποῦ κρατοῦν τὸν τόπον μας ἐθνοῦχο πνευματικὸν σκλάβον καὶ ξένο ἀπὸ κάθε πρόοδο καὶ κάθε ἐκπολιτιστικὴν προσπάθειαν, παρακολουθεῖ στὴν πρᾶξιν τὸν ποῦ πολιτικῶν ἡγέτες καὶ τοὺς κοινοβουλευτικὸν ἀντιπρῶτον ποῦ παρουσιάζονται στὰ προεκλογικὰ τοὺς προγράμματα μετὰ ἐκπαιδευτικὴν συνείδησιν.

Σὲ αὐτὴν θὰ ξεκαθαρισθοῦν ἀπὸ αὐτοὺς ἐκείνοι ποῦ ἀγοῶν τὴν τακτικὴν τῶν συμβιβασμῶν, τῶν νόθων λύσεων, τῶν ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων καὶ τῶν μικροκομματικῶν τετριπτότων. Γιατὶ πιστεύει ἀκράδαντα πῶς μεγάλα προβλήματα, ὅπως εἶναι τὰ εκπαιδευτικὰ, ποῦ συνταράσσουν ἄλλοτ Τύπον, Κοινωνία καὶ Δημόσια γνώμην, λύνονται μονάχα μετὰ τὴν τολμῆν, θάρρος καὶ ἀποφασιστικότηταν. Κι ἀκόμα γιὰτὶ πιστεύει, πῶς τὸ ξεκαθάρισμα τῆς εκπαιδευτικῆς καταστάσεως ἐπιβάλλεται περὶ ἀπὸ τὰ πράγματα, ποῦ ἔχουν φτάσει στὸ ἀπροχώρητο.

Φρονοῦν οἱ πολιτικοὶ ἡγέτες ποῦ ἀπαρτίζουν τὴν Οἰκουμενικὴν πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐξαιολογηθῇ νὰ παύσῃ, δίχως ἐπιδεινώσιν τῆς εκπαιδευτικῆς γάγγραινας καὶ δίχως ζημίαν τῶν πνευματικῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ, ἡ κωμωδία τῆς ἀναβολῆς καὶ τῶν πειραματισμῶν εἰς βάρος τοῦ ἔργου τοῦ εκπαιδευτικοῦ κόσμου, εἰς βάρος τῆς ἠθικῆς του ὑποστάσεως, εἰς βάρος τῆς ὁσιότητος του καὶ εἰς βάρος τῆς μεγάλῃς του ἀποστολῆς;

Ε. ΠΑΡΑΣΧΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ - ΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΠΡΟΣΩΠΟ

Μετὰ τὸν ὄλεον ἀπὸ πολλοὺς διυλολόγους διὰ τὴν τηλεγραφικὴν τὴν πρὸς τὴν Κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Παιδείας, μετὰ τὸ ὅποια δυνάττανε τὴς ἀπέψεις τῆς Ὀμοσπονδίας κάνω στὸ Ν. Α. διαθεσμίσεως, ὁ κ. Στάς ἀπόνειδος πῶς θὰ προπαθήσῃ νὰ ἐγκριθῇ τὸ διάταγμα καὶ διὰ πάντων θὰ ἐπικυρωθῇ. Δὲ φανταζόμεσασ εἰς ὅλλολοι ποῦ ἐπιτελεσθήσασ νὰ ἀμφιβάλλουν πῶς θὰ ἐπικυρωθῇ τὸ Ν. Α. Τὸ νόημα τῆς ἐνέργειάς τους ἔταν ἄλλο. Νὰ μὴ τυχόν, μετὰ τὴν ἐγκαρία τῆς κυρώσεως καὶ γιναῖν ἀγγωνιστοῦ. Αὐτὸ φοβῶνται οἱ ὅλλολοι.

Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικο. Ἐνενοῦμε ἡ θεμελιώδης αὐτὸς νόμος τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ Κλάδου νὰ εἶναι ἀντικειμενικὸς καὶ ἀπρόσωπος. Καὶ οὕτω ἠτοῦσε οὕτω εὐνοῦμε ἄλλες μεταβολὰς παρὰ ἐκεῖνες ποῦ θὰ τὸν ἔκαναν ἀντικειμενικότερον καὶ ἀπροσωπότερον. Ἀνδυνῶς τὸ ὄχιτιο ποῦ δάλθθηκε ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας δὲν Κοινοβουλευτικὴν εἶναι ὄχιτιο κομμῆνο δὲν μέτρα προνομικῶν ἀκατητότων. Καὶ δὲ ζῆται ἄλλο δ' κλάδος μετὰ τὴν Κοινοβουλευτικὴν τὸν ἀπὸ τὴν Κοινοβουλευτικὴν καὶ τὸν πρόεδρον τῆς παρὰ γάντι τῆς ἐπὶ τῆς προνομικῆς, αὐτῆς προνομικῆς, εἰς ἀπρόσωπος ἀποφάσεις τῆς Θ. Γεν. Συνελεύσεως τοῦ διδασκαλικοῦ Κλάδου.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ἀνηδοῦσε μὲ ἄλλν δὲκλῆν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα τῆς Ὀμοσπονδίας. Οἱ ὅλλολοι καὶ

οἱ δυνατότεροι πρέπει ἰδιαίτερα νὰ προδῶσιν τὴν ἀνάγκην τῆς περὶ πλατειᾶς διαδόσεως του μέγα δὲν κλάδου καὶ ἔξω ἀπ' αὐτόν. Ἄν πρέπει νὰ μείνῃ δάσκαλος ποῦ νὰ μὴ ζοῖται τὸ εκπαιδευτικὸν πρόγραμμα τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ

ΣΤΙΣ 17 ΙΟΥΛΙΟΥ

Θὰ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ «Διδ. Βήματος» γιὰ δόσους ἔληξε ἡ συνδρομὴ τους.

Διὰ τὴν γίνῃ ὅμως καμμιά διακοπὴ 1) γιὰ δόσους ἀνανεώσασ τὴ συνδρομὴ τους 2) γιὰ δόσους δηλώσασ διὰ τὴν ἀνανεώσασ καὶ 3) γιὰ δόσους περιφέρειες ζήτησασ οἱ σύλλογοι νὰ μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ.

ποῦ νὰ μὴν εἶναι ἔτοιμος δὲ καθεστῆσ νὰ τὸ ἀνακινώσῃ, νὰ τὸ ἐξηγήσῃ καὶ νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ δσον καὶ ἂν βρεθῇ. Μόνον μετὰ ἐπιμονῆς, ἀκούσεως, μεθοδικῆς καὶ ἀδιάκοπης διὰδοσιν τοῦ εκπαιδευτικοῦ προγράμματος τῆς Ὀμοσπονδίας μας θὰ καλλιεργηθῇ μέγα δὲν κοινωνία μας ἡ δυνατὴ δὲν ἀναγκασιότητάς του, ποῦ εἶναι κύριος ὄρος γιὰ τὴν πραγματοποιήσιν του. Τὸ εκπαιδευτικὸν μας πρόγραμμα πρέπει νὰ πᾶσῃ νὰ εἶναι πρόγραμμα μιᾶς, μόνον ἐπαγγελματικῆς τάξεως, τῶν δασκάλων καὶ νὰ γείνῃ πρόγραμμα ἀκατητότων τοῦ ἴτιου τοῦ λαοῦ, νὰ γείνῃ συνειδητὸν του καὶ ἀνάγκη του. Μόνον εἰςδὲν θὰ παράσῃ δὲν πρᾶξιν.

ΜΠΡΟ ΜΕΤΡΟ

Ἐνα κιατόν ἀπὸ τὸ καλὸ τῆς δικτατορίας. Μετὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργεῖου τῶν ἐσωτερικῶν ἔχει

ΣΧΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Το τελευταίο Διάταγμα της 24ης Μαΐου 1927 περί εξετάσεων κανονίζει ως αντίστοιχη τάξη της Β' του τετρατάξιου Γυμνασίου τη Δ' του εξατάξιου. Σχετική δε έγκυκλιος του Υπουργείου της Παιδείας που στηρίζεται άπάνω στο Διάταγμα αυτό παραγγέλλει όπως στί τριτάξια Διδασκαλεία γίνονται δεκτοί σε εισιτήριο εξέταση όσοι έχουν ένδεκα κλάσ της Β' του τετρατάξιου ή της Δ' του εξατάξιου Γυμνασίου με συνολικές σπουδές δηλαδή 9 χρόνων (4 Δημοτικό 3 Ελληνικό και 2 Γυμνάσιο) θεωρείται ίσος με τον άπόφοιτον της Δ' του εξατάξιου Γυμνασίου που έχει συνολικές σπουδές 10 χρόνων (6 Δημοτικό, 4 Γυμνάσιο). Για άλλους δηλαδή απευθύνονται σπουδές 9 χρόνων για να μπουν στο Διδασκαλείο και για άλλους 10 χρόνια. Η άνωσότητα αυτή που κτυπά κυρίως τα τριτάξια Διδασκαλεία των Ν. Χωρών και που θα τα καταδικάσει άργά ή γρήγορα να κλείσουν πρέπει να λείψει. Ο τελειόφοιτος του Διδασκαλείου της Παλαιάς Ελλάδας έχει συνολικές σπουδές 12 χρόνων κι ο τελειόφοιτος του Διδασκαλείου των νέων χωρών 13. Ούτε δίκαιο, ούτε λογικό είναι αυτό. Μα άλλη άνωσότητα γεννά το ίδιο Διάταγμα και η έγκυκλιος του Υπουργείου που στηρίζεται σ' αυτό. Ένω δηλαδή για τους μαθητάς χρειάζεται ένδεκα κλάσ Δ' εξατάξιου Γυμνασίου (10 χρόνων σπουδές) για να μπουν στο Διδασκαλείο, για τις μωήτρες χρειάζεται ένδεκα κλάσ γ' άστικού σχολείου ή Γυμνασίου Παρθεναγωγείου (δηλ. 9 χρόνων σπουδές 6 Δημοτικό 3 Γυμν. Παρθεναγωγείου) διότι, ή γ' άστικού σχολείου ή Γυμνασιακού. Αυτό δά είναι το τερατωδέστερο. Η γ' του Γυμν. Παρθεναγωγείου αντίστοιχη με την γ' του εξατάξιου Γυμνασίου. Κατά ποία λογική να μη συμβαίνει το ίδιο και αντίστροφα; Δηλαδή ή γ' του εξατάξιου Γυμνασίου να μη ίσοδυναμεί και με την γ' του Γυμν. Παρθεναγωγείου; Θα πητε όμως μήπως δέν ίσοδυναμεί; Όχι φωνάζει ή έγκυκλιος του Υπουργείου γιατί το ένδεκα κλάσ της γ' Γυμν. Παρθεναγωγείου δέγεται ως εισιτήριο για το Δ. Διδασκαλείο, ένω το ένδεκα κλάσ της γ' του εξατάξιου Γυμνασίου (που είναι ή αντίστοιχη της γ' του Γυμν. Παρθεναγωγείου) δέν το δέχεται.

Τι θα γίνει με τον τραγέλαφο αυτό; Οι μωήτρες λ. γ. του Γυμνασιακού Παρθεναγωγείου Ήρακλείου με ένδεκα κλάσ της Γ' τάξεως του σχολείου αυτού (που ίσοδυναμεί κατά τ' Διάταγμα με το ένδεκα κλάσ της Γ' του εξατάξιου Γυμνασίου) θα μπουν στο Διδασκαλείο Ήρακλείου. Θάβουν δέ 9 ταν μωήν συνολικές σπουδές 9 χρόνων (6 Δημοτικό—3 Παρθεναγωγείο). Αντίθετα οι μαθητάς των εξατάξιων Γυμνασίων Ήρακλείου

με ένδεκα κλάσ της Γ' τάξης των σχολείων αυτών (που ίσοδυναμεί πάλι κατά το Διάταγμα με το ένδεκα κλάσ της Γ' του Γυμν. Παρθεναγωγείου) δέν θα μπορούν να μπουν άν και θάβουν και αυτοί συνολικές σπουδές 9 χρόνων (6 Δημοτικό—3 Γυμνάσιο).

Προνόμια δηλαδή για τα κορίτσια! και άδικίες για τα άγόρια! (Θέλουμε και μεζ την ίσότητα των φύλων όχι όμως και την άνωσότητα που καθιερώνει ή έγκυκλιος του Υπουργείου εις βάρος μάλιστα των άγροίων.

Ποιός μαθητής θα τρέξει στο Διδασκαλείο με την άνωσότητα αυτή; Κινείται. Θα τρέξουν πάλι τα κορίτσια και τα Διδασκαλεία θα πλημμυρίσουν άπ' αυτά για να μάζεψουν κάθε χρόνο ένα σωρό δασκάλους που θα ζητούν τα κέντρα και μόνο τα κέντρα για να διορισθούν.

Τα σχολεία των άποχωρών ή θα κλείσουν έτσι ή θα θηλυκοποιηθούν. Και άλλοτε έκρούσαμε τον κώδωνα του κινδύνου για την θηλυκοποίηση της Έπαιδεύσεώς μας κι έτροπήμοποιήθηκαν άολογούμενος οι βουλευτάς του Νομού μας να μάζεψουν και να προλάβουν τον κίνδυνο μετατρέποντας το σχολείο μας σε μικτό. Και σήμερα τον ξανακρούμε άλλη μιά φορά και ζητούμε την επέμβασή τους γιατί άν ίσχύσει ή διάταξη που προαναφέραμε ή θα κλείσει το Διδασκαλείο μας ή θα μετατραπή πάλι σε θηλέων.

Ελπίζουμε πως και τη φορά αυτή θα δέξουν το ίδιο ένδιαφέρον για την εκπαίδευση του Ν. Ημού και θα προλάβουν το κακό. Και το κακό προλαμβάνεται ή άν μείνει όπως έχει ή παληά διάταξη κατά την όποιαν έγινοντε δεκτοί και μαθητάς με ένδεκα κλάσ Γ' τάξεως εξατάξιου Γυμνασίου ή άν ίσχύσει ή νέα διάταξη (ένδεκα κλάσ Δ' εξατάξιου Γυμνασίου) έξ ίσου και για τα άγόρια και για τα κορίτσια.

Στυλ. Άλοΐζος

ΑΠ' ΟΣΑ ΒΛΕΠΩ ΚΑΙ ΑΚΟΥΩ

Έκείνο το άπόγευμα είδα να φέρνουν κάθε παιδί στο σχολείο από μιά μικρή γλαστρόπλα, άλλη από τερεκέ τοπ γάλακτος, άλλη από μωσσοπαρομένη κανάτα κλ. Το ένα παιδί είχε φυτέψει στη γλάστρα του ένα κομματάκι από λεμόνι και είχε φυτρώσει με μιά μικρή λεμονίστα, το άλλο ένα κόκκο σπάρτα και ήταν φυτωμένο ένα καλό φυτό σταριού, άλλο μιά βιολέττα κλ. κλ.

Ο καλός δάσκαλος παίρνει όλες τις γλάστρες και όλα τα φυτά και δλο το άπόγευμα το πέρασε σε συζητήσεις με τα παιδιά για τα φυτά που είχαν φυτέψει.

Ήταν μιά όμορφή άπογευματινή, στην όποιμ δέν έλειπαν και τ' άστεία και τα γέλια και κυριαρχούσε ή εγκάρδιότητα. Π. Δ. Παναγόπουλος

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Στο Ζαγόρι.

Ο Έπιθεωρητής των Δημοτικών σχολείων Ζιγορίου κ. Σπ. Πάπαρης, έκάλεσε κατά το λήγον σχολικών έτος τους διδ/λους της περιφερείας του τίς 5 τοπικά συνέδρια προς λύσιν διαφόρων παιδαγωγικών προβλημάτων.

Έν τοιούτον έλαβε χώρα την 26 και 27 Μαΐου έν Γρεβενίτιμ εις 5 προσήλθον οι του άνατολικού Ζιγορίου διδ/σκαλοι.

Θέματα άπασχολήσαντα το συνέδριον ήσαν.

1. Η διδακτική άρχή της συγκεντρώσεως. Τοίτο έπραγματεύθη έν πάσας τάς λετομερείαις ό κ. Έπιθεωρητής άπαπτύξας την έφαρμογήν της άρχής τεύτης έν συνδυασμώ με

στοιχείο του χωριού να μαίεχη στη Διοίκησή του. Ύστερα έγινε υποδειγματική διδασκαλία γυμναστικής από το διευθυντή του σχολείου Λουτρού κ. Μιχαήλ.

Στις Φέρες.

Στις Φέρες Θράκης έγινε μιά τελευταία Κυριακή το τελευταίον του σχολικού έτους παιδαγωγικών συνεδριον υπό την αρμοδειάν του διευθυντού του Δ' σχολείου κ. Ά. Ρουσσίου. Εις αυτό προσήλθον οι διδ/λοι των δύο σχολείων Φερρών και έννέα άλλων γειτονικών χωριών. Κατά το συνέδριον αυτό ανέπτυξε το θέμα «περί έκδρομών» ο πρόεδρος του συνεδρίου λλάν εκτενάς και έναργώς. Μετά το θέμα έδιδάξεν υποδειγματικώς Γραμματικήν εις την Ε' τάξιν ή διδ/σα της Πυλαίας Δνις Δασβής. Το συνέδριον αυτό έπεσφράγισεν έπτά

Τα παιδιά της νυκτερινής σχολής Νέας Ίωνίας του Μικρασιατικού Συλλόγου «Ανατολή» που έπαιξαν τη «Θυσία του Άβραάμ».

την λειτουργίαν του ήνωμένου σχολείου.

2. Η πειραματική ηρασιμιά. Και τοίτο ανέπτυξε πρακτικώτατα ό κ. Έπιθεωρητής.

3. Οι σύνδεσμοι καλωσύνης.

4. Αι οιοηπλιά έργασιαί—άποσχολήσεις.

5. Λύσεις παιδαγωγικών προβλημάτων επί τής θέσεως ψυχολογίας—παιδαγωγικής—πειράματος.

6. Αποχέρματα κατά την έφαρμογήν του Ν. Δ. «περί υποχρεωτικής φοιτήσεως».

7. Υποδίκη διδ/λία υπό του κ. Έπιθεωρητού επί μωθήματος ψ. Ιστορίας έν τή Γ' και Δ' τάξει με θέμα εις κότα.

Η έπιμοκοθύσασα επί των θεμάτων του Συνεδρίου έπισημονική συζήτησις και κριτική έγινετο μετά παραδειγματικής τάξεως και άξιοεπείας. Πάντες οι συγκροτήσαντας αυτό δημοδ/λοι μελετημένοι και κάτοχοι των προσήλθέντων θεμάτων διεκρίθησαν διά την ζωηράν συμμετοχήν των εις τάς συζητήσεις.

Στο Αυσούρ. Άλεξανδρονπόλεως.

Στο Αυσούρ Άλεξανδρονπόλεως γίνονται κάθε μήνα συνέδρια τοπικά των δασκάλων για την συμπλήρωση της παιδαγωγικής τους μόρφωσης. Στο συνέδριο τής 20 Μαρτίου ό Δημοδ. Γ' Παπαρησοστομαίδης μίλησε για το πόλο του δασκάλου στο άγροτικό χωριό, ύστερα δέ από συζήτηση το συνέδριο κηρύχθηκε υπέρ της ιδέας ότι ό δάσκαλος πρέπει σάν μορφωμένο

άλλα τοπικά περιφερειακά συνέδρια και έννέα άλλα στενά τοπικά, κατά τα όποια άνεπτύσσειτο από έν παιδαγωγικών θέμα και ειδικώτατα υποδειγματικώς έν μάθημα εις διαφόρους τάξεις.

Παρά την καθημερινή πολλαπλήν άπηρεσίαν των οι διδ/λοι, παρά την βιωτικίην των μέριμναν και δη υπό τοιαύτας κοινωνικές συνθήκας δέν διαστίζον να εργάζονται και να κοπιάζουν διά την άριωτέραν των επαγγελματικόν μόρφωσιν.

ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Η Θυσία του Άβραάμ.

Τα παιδιά της νυκτερινής σχολής Νέας Ίωνίας του Μικρασιατικού Συλλόγου «Ανατολή» έπαιξαν με μεγάλη έπίτυχία το έργο της Κρητικής φιλολογίας, το «μυστήριον» ή Θυσία του Άβραάμ με την οδηγία των δασκάλων τους Τσαγκιά και Κατζή και της Δος Παπαδίκη.

Σχετικά το Έθνικό Συμβούλιο Έλληνίδων έστειλε στους δασκάλους της σχολής το ακόλουθο έγγραφο.

Έθνικόν Συμβούλιον Έλληνίδων Λεοφόρος Άμαλλας 38.

Έν Άθήναις τή 24 Μ.ε. 1927.

Προς τους κυρίους Χρ. Κατζήν και Τζαν. Τσαγκιάν, Δημοδ/λους Νιαν Ίωνίας.

Άξιότιμοι Κύριοι,

Μετά την τόσον έπιτυχημένην παράστασιν (ή συνέχεια στην 7η σελίδα)

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΟΥ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑΤΟΣ"

J. J. ROUSSEAU

ΑΙΜΙΔΙΟΣ

από το Γ' βιβλίο

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Όπως ο ήλιος φαίνεται να γυρίζει γύρω από τη γη, διαγράφει βέβαια έναν κύκλο. Κάθε κύκλος πρέπει να έχει κάποιο κέντρο. Αυτό δεν το ξέρουμε.

Μά το κέντρο αυτό στη δική μας περίπτωση δεν μπορεί να φανεί, γιατί είναι μέσα στην καρδιά της γης. Τι θα κάνουμε λοιπόν έμεις; Ακολουθούμε. Θα σημειώνουμε άπαντα στην επιφάνεια της γης, που θα αντανακλώνται στο κέντρο αυτό. Μια καρφίτσα, που θα κερνάει από τα σημεία αυτά θα προεκτείνεται ως τον ουρανό κι από το ένα μέρος κι από το άλλο. Αυτή θα είναι ο άξονας της γης και της ημερήσιας κίνησης του ήλιου. Μια σφύρα στοργυλή, γύρω από τον άξονά του. Οι δύο άκρες του άξονα αυτού θα είναι οι δύο πόλοι. Το παιδί θα χαϊρόταν πάρα-πολύ αν μάθαινε ποιός ήταν ο άξας. Τον δειχνα στην ούρα της μικρής άρκτου. Να μία διασάβαση νυχτερινή. Έτσι σιγά-σιγά εξοικειώνεται με τα άστρα, κ' από εκεί γεννιέται η κρῆνη ἐπιθυμία να γνωρίσει τους κληθέντες και να παρατηρήσει τους άστερισμούς.

Είδαμε την άνατολή του ήλιου μία θερινή μέρα. Θά την ίδουμε και τα Χριστούγεννα και μία άλλη άμορφη χειμωνιάτικη μέρα. Αυτό θα μάς είναι εύκολο αν το πάρουμε απόφαση να μην είμαστε τεμπέληδες και αν συνήθισαμε να περιφρονούμε το κῶρο.

Θι φροντισίμα βέβαια να κάνουμε τη δεύτερη παρατήρηση από το ίδιο μέρος που κάναμε και την πρώτη. Το παιδί δέ θα άργήσει να φωνάξει: "Ω! ω! να ένα πράγμα άσταίο! ο ήλιος δέν άνατέλλει πια από το ίδιο μέρος! Νά οι κλιμαί μας κληρονομίες για την άνατολή του... και τώρα βγήκε από εκεί..."

Έχουμε λοιπόν μία θερινή άνατολή και μία χειμωνιάτικη...

Νά λοιπόν δασκαλάκο μου είσαι πειδ στο δρόμο σου. Αυτά τα παραδείγματα άσας φέρνουν για να διδάξετε πολύ καθαρά τη σφαίρα, παρῶντας τη γη ως γη και τον ήλιο ως ήλιο.

Γενικά μήν άνακλήρωστε με σημείο ένα πράγμα, που μπορεί να το παρουσιάσετε ή να το δείξετε.

Γιατί το σημείο άποροφάει την προσοχή του παιδιού και το κάνει να λησμονήσει το πρῶγμα που αντιπροσωπεύει.

Η σφαίρα μου φέινεται σαν μία μηχανή που έχει κακή σύνθεση και φκιάσθηκε με τις χειρότερες προϋποθέσεις.

Οι Παιδαγωγοί μαλλώνουν άπάντα στην έκκληση της μεθόδου της αναλύσεως ή της συνθέσεως που πρέπει να μεταχειρισθούμε για να σπουδάσουμε τις έπιστήμες.

Μά δέν είναι άνάγκη να διαλέγουμε πάντα μεθόδους. Πολλές φορές στις ίδιες έρευνες αναλύουμε και συνθέτουμε και άδηγουμε το παιδί με τη διδακτική μέθοδο, ενώ νομίζουμε πως αναλύουμε μονάχα.

Κάνοντας λοιπόν χρήση ταυτόχρονα και της μίας και της άλλης μεθόδου, έπιτυχαίνουμε να συνταλή ή μία στην έπίλυση της άλλης. Έστερα θά ήταν μία πολύ εφάρμοστη έκκληση για μῶς να ξενισθούμε ταυτόχρονα από δύο σημεία αντίθετα, να μη σκεφτόμαστε πως είναι δυνατό να βάλουμε τόν ίδιο δρόμο κι έξωφα να συναντήμασθε. Θά ήθελα να πάρω για παρῶ-

δειγμα τη Γεωγραφία από τις δύο της σχέσεις και να ενώσω τη σπουδή των περιστροφών της σφαίρας με τη διαίρεση της σε τμήματα, άρχίζοντας από την Ιδιαίτερη πατρίδα. Και να πως σκέπτομαι. Ένώ το παιδί μελετάει τη σφαίρα και μεταφέρεται έτσι στους άουρανοῦς, το άδηγούμε στη διαίρεση της γης δείχνοντάς του πῶδια την Ιδιαίτερή του κατοικία.

Οι δύο πρῶτοι τόποι της γεωγραφίας του θά είναι ή κόλη που κατοικεί και το έξοχικό σπίτι του πατέρα του. Έστερα οι τόποι που είναι ανάμεσα τους, έστερα τα γεωτονικά ποταμῆα και στο τέλος το θέαμα του ήλιου και ο τρόπος του προσανατολισμού. Έδῶ πειδ είναι ο τόπος της συναντήσεως. Το παιδί άς κάνει μονάχο του το χάριτη με όλα αυτά τα πράγματα, χάρη πολύ άελο που θά παριστάνη στην άρχή δυο μονάχα άντικείμενα. Κοντά ο' αυτά θά προσθέτη σιγά-σιγά τα άλλα, σαν τρῶπο που να έβρη ή να έκτιμαί την άπόστασή τους και την τοποθέσια τους. Είδαμε τώρα τι πλεονέκτημα του δώσαμε προκαταβαλικά βάζοντας μπρός στα μάτια του το διαβήτη της άπόφασας. Μά παρ' όλα αυτά, δίχως άμφισβουλία, θά χρειασιή και να το άδηγήσουμε άλλιο, μά πολύ άλλιο και δίχως να το νοιάσει.

Άν γελιέται άφήστε το να προχαρή στη δουλειά και μή διορθώνετε καθόλου το λάθη του. Περιμένετε με σιωπή να έρθη ο θεός να μορφή να τα άντιληφθή και να τα διορθώσει μονάχο του ή το πολύ-πολύ, σε μία ευνούική περίσταση, βοηθήστε να του άσκηθῆ κάποια έπίδραση που θά το κάνει να το αισθανθῆ. Μήν έρχατε πως αν το παιδί δέ γελιόταν ποτέ στη ζωή του, δέ θά μάθαινε τίποτε τόσο καλά.

Το κάτω-κάτω τη: γραφή, έδῶ δέν πρόκειται να του μάθουμε με άκαρβεια την τοπογραφία του τόπου του, μά τον τρόπο που θά μορφή να διδάσκαται από αυτήν. Πολύ λίγο μῶς μέλλει αν θά έχη μέσα στο κεφάλι του χάρτες. Άρκει να καταβαλῆναι τι παριστάνουν οι χάρτες και να έχη μια ξεκαθαρισμένη ιδέα της τέχνης, που χρειαζέται για να τους φκιάσουμε.

Νά ή διαφορά που υπάρχει από τη γνώση ως την άγνοια του καλύτερου. Έξουν τους χάρτες. Η γνώση τους είναι έκείνη που τους κατανοεί. Έτσι θα έχουν καινούργια στολίσματα για την κάμαρή τους.

(Έχει συνέχεια)

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

του Φρονιού Νεοσοφίφου

(συνέχεια και τέλος)

Την είδα να τρέμη δόλοκληρη... Κι άμέσως μου ψιθύρισε βιαστικά: «Ο Θεός, ο Θεός να σε φυλάει, παιδί μου... Κι οι άγγέλοι του μαζί...» ή Παναγιά κι ο Άη-Νικόλας με τα δαυμάτα του... καλό μου... άγαπημένο μου...»

Και με σταύρανε άδιάκοπα στο πρόσωπο... Κάποια στιγμή σαν κάτι να θυμήθηκα, σταμάτησε. «Α! να πάρε παιδί μου». Λέγοντας αυτά ήβγαλε νευρικό από τη τῆψη της ένα μικρό χρωματιστό μαντιλάκι, που είχε κόμμο σε μία γωνιά. Προσπάθησε να ξεδέσει τον κόμμο αυτό, μά δέν τα κατάφερε.

«Θαούλη μου δέν μπορῶ... έλα, παιδάκι μου, πάρε το μαντιλάκι του... είναι καθαρό και θά σε χρωμασιή καμιά φορά... Στην άκρη έδῶ έχω όεμένα τέσσερα φλουριά από 20 κελίνα... Ποῦ ξέρεις αν δέ σοῦ χρειασιούν καμιά μέρα. Αυτό είναι όλο μου το είναι παιδί μου... συγχαρσῶ με άγάπη μου... δέν έχω να σου δώσω παρισσότερα...»

Έκασα το μαντίλι και δοκίμασα να έπανήσω πῶς; ο κ.Τουσιάρ και ή Άντωνία Βασιλιάννα μῆ; περιποιοῦνται καλά και δέν άφηναν να μάς λείψη τίποτα... Μά στο τέλος συγκρατήθηκα και το κῆρῆσα.

Αυτή για τελευταία φορά με σταύρασε με τρεμουλιαστό χέρι και μουμούρισε μία προσοχή λαϊκή... Έστερα γρήγορα γρήγορα μου έκανε μία υπόκληση, όπως άκριβῶς πριν από λίγο ὦρα είχε κάνει μπροστά στους Τουσιάρ. Ποτέ μου δέ θά λησμονήσω τη σκηνή έκείνη. Έτρεμα, χωρίς κι έγω να ξέρω γιατί. Άργότερα μά έρχοταν πολύ συχνά ή ιδέα πως έκανε τη χειρονομία αυτή γιατί φαντάσθηκε πως με νερόνιας με την παρουσία της και πῶς; ήταν ὑποχρεωμένη κάτι να κάνει για να με έξυψώσει...

Μά την ὦρα έκείνη ή νεροπή μου μεγάλανε, γιατί μῶς κνέταζαν από τα παρῶθια... Σκεπτόμουν πως για την υπόκληση αυτή ή έρωγα ίως σε λίγο έυλο από τον Λαμπρό.

Ήρθε στιγμή που ή μάνα μου έφυγε. Στο μεταξύ οι υιοί των «άριστοκρατών» είχαν βάλει μπρός, δίχως να με περιμένουν, να πορτοκάλια και το

καλοτημένο ψωμάκι. Ο Λαμπρό είχε κλέψει τα μικρά φλουριά για να άγοράσει με την παρέα του από το ζαχαροπλάστη σοκολάτα και γλυκίσματα. Έγω το όρανό τίποτα δέν πρόφτασα να γευθῶ.

Πέρασαν από τότε έξη μήνες. Είχε φτάσει ο Όκτώβρης, βορρικός και φουρτουμισμένος. Είχα ξεχάσει τη μάνα μου. Το μίσος, ένα μίσος ὑπόκομο για όλα τα πράγματα που με περιτρογύριζαν είχε κυριέψει κατάβαθα δόλοκληρη τη ψυχή μου... Βούρτωνα τακτικά το ροῦχα το Τουσάρ μά μέρα με την ήμέρα τον αιώνόμου κερσισότερο. Ένα βράδυ μῆς θλιμμένα μέρας άνακατεύοντας άσοκοπα ένα σωτάρι, τρῶβῆσα από αυτό το μαντιλάκι της μάνας μου, που ήταν κερσμένο από μαλά βατίσια.

Βρισκόταν έκεί από την ὦρα που το είχα ρίξει έκεί. Το ήθη και το έβῆτασα με κάποια περιέργεια. Στη γωνιά διατηροῦνταν άκόμα οι δίπλες του κόμμου και διακρινόταν τα άχνάρια που είχε άφήσει ένα στοργυλό νόμισμα. Ξυναβάλα σε λίγο το μαντίλι στο σωτάρι και το έκλεισα...

Θυμάμαι καλά ήταν ή παραμονή μῆς χρονιάτικης μέρας κι οι καμῆνες καλόθαν τους πιστούς στον έσπερινό. Έστερα από το μεσημεριανό τραπέζι τα παιδιά της: «άριστοκρατίας» είχαν πάει στις οίκογένειές τους. Έκει άπάντα είχαμε μένει ο Λαμπρό κι έγω. Δέν ξέρω για κοινόν λόγο δέν τον ζήτησαν οι οπτικοί του. Μά έδεσαν τα χιτά, μά ως τόσο έμπιστευτικά μου έλεγε πως αυτό το έκανε πια από συνήθεια γιατί ήταν μία άνάγκη που την αίσθανόταν...

Όλοκληρες βραδείες μιλούσαμε για πιστόλια μῶρας Λελαγκέ, που κάναμε μας δέν είχε ίδη ποτέ, για Τσερκέζικα σταθιά με τις κοφτερές λαβές, για την εφχαρίστηση που αίσθανόταν στη σκέψη πως θά μπορούσε καμιά φορά να κάνει μία συμμορία από ληστες κι έστερα ο Λαμπρό έπανερχόταν στην ὑπόθεση που προτιμούσε, στις έρωτικές ιστορίες.

Γενικά τον έκουσα με καλωσύνη. Μά τη βραδυά έκείνη δέ, έξαφνα μου ήρθε μία άνορεξία και προσοπίστηκα πως είχα κεφαλόπονο. Σίς δέκα πήγαμε να κοιμηθούμε. Κουβαλοῦσα την κουβρα μου άπάντα στο κεφάλι. Πριν από μῶν ὦρα, δίχως καλά-καλά να ξέρω γιατί, είχα πάρει το μπλε μαντίλι από το σωτάρι μου και το είχα κρύψει με τρόπο κάτω από το προσκέφαλο. Έκανα τη δουλειά αυτή έστερα από το στρώσιμο των κρεβατιῶν μας.

Το άρπαξα με λαχτήρα, το έσφιγγα στο πρόσωπό μου και άρχισα να το φιλώ «Μάνα μου, καλή μου μάνα» μουμούριζα πλημμυρισμένος από τις άναμνήσεις μου και αίσθανόθηκα το στήθος μου να μαζεύεται σαν να ήταν σφιγμένο σε μάγγανο.

Άνοιξα τα μάτια μου και άντίκρυσσα καθαρά τη μορφή με τα τρεμουλιαστά χελίνα, τη μορφή της μαρούλας που πῶν στανουροκοπιόταν μπροστά στην έκκλησία και σπαρῶνε κι έμένα την ὦρα που έγω της έλεγα «Νερόκομαι, νερόκομαι... μάς κνέταζον...»

«Μάνα μου, μαρούλα μου... μά μονάχα φορά σε δόλοκληρη τη ζωή μου ήρθε κοντά μου... που είσαι τῆρα, σὺ που με έπισκέφθηκες τότε; Θυμάσαι άκόμα το φτωχόν σου παιδί, που ήρθες να ήδῆς κελτοσε έσκινώντας από τόσο μακρινό μέρος;... Ξαναγύρισε κοντά μου μία μονάχα φορά άκόμα, φανερόσου μπροστά μου και στο δνιρο άκόμα, για να μπορέσω να σοῦ πῶ πόσο ε' άγαπῶ, για να μπορέσω να σε σφιξῶ»

ΔΙΑΛΕΚΤΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΕΣΤΑΛΟΖΕΙ

«Μαργα από μῶς το βιβλίο, το γράμμα, ή λέξη. Το παιδί πρέπει να το διδάξουμε παρουσιάζοντάς του τα πράγματα. Μά αυτά θά του γυμνάσουμε τις διασητικές του δυνάμεις. Ηάξτε το παιδί άντικρῶ από πράγματα. Μήν το ρίχνετε μέσα στο λαβύρινθο των λέξεων, προτιῶ να φέρετε το πνεῦμα σε έπαφή με αυτά».

«Για να άδηγήσει κανείς κῆποιον άπου δῆποτε, πρέπει πῶδια να τον πάρη από έκεί που βρισκείται».

«Το έργο του σχολείου πρέπει να είναι ή φυσική συνέχεια του έργου της μητέρας».

«Όπως το φωτό έτοι και το παιδί είναι ένας άγαπητός που άναπτύσσεται με τη βαθμιαία άφομολογή των στοιχείων που ταυρίζουν στη φύση του. Στη σιγά των τραυομένων της άναπτύξεως συριαρχούν

άματάβλητοι νόμοι. Ο παιδαγωγός περισσότερο από τον κηπουρό πρ πει να προέξη του, νόμους αυτούς. Άν τους άγροή ή δέν μπορεί να έλλξη πως θά έπιτύχη. Κάθε παράθεση των νομών αυτών τιμωρείται με άποτυχία. Χρόνος, κῆποι και θυελλοί οι τίποτα δέν άφελον αν οι νόμοι παραβληθῶν».

Το δέλωμα του Βάκωνος ίσχυει τόσο για τον φυσικό νόμο, όσο και για τον ήθικό: Μά ένα τρῶπο μπορεί να κυβερνήσει τη φύση αν την έπαινούσει».

«Οι μεγάλες άρχες της έλευθερίας, που ο Ρουσό τις άνασκέπτησε και τις παρηγοσία με μία μορφή ιδιόδη, τονωσαν μῆσα στην καρδιά μου την έπιθυμία να βρω ένα πῶδιο δρῶσιμα πῶς πλατό, έκω θά μπορούσα να φανῶ άφίλομο στο Λαό».

«Όταν ή άγάπη για ένα έργο είναι έληθνή και δέ φοβάται το σταυρό του μαρτυρίου, κλείνει μέσα της μία δύσημη άνατάβλητη».

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ο ΕΞΑΓΝΙΣΜΟΣ

Για τους βαρκάλους Φθιώτες

Ο συνάδελφος κ. Καλοφωτιάς γράφοντας στο «Διδ. Βήμα» της 5ης 'Ιουνίου παρακαλεί να μās συγχωρήσει η Όμοσπονδία μας για τη διαγωγή που έδειξε ο σύλλογός μας αν φταίξαμε ημείς... σ' αυτό και καμμία άμφιβολία.

Έφταιξε βέβαια ο πρόεδρος και μερικά από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του συλλόγου μας γιατί θυσίασαν την προαγωγή του έργου της Όμοσπονδίας μας στα άτομικά τους συμφέροντα, γιατί ασύνειδα έγιναν όργανα της αντίδρασης, γιατί κι αν η ιδεολογία, όπως ισχυρίζονται, τους κίνησε στις γνωστές ενέργειές τους δεν έπρεπε χωρίς καμμία γενική συνέλευση να προσεφίλσον την γνώμη των μελών, δεν έπρεπε, μικρή μειοψηφία αυτοί μέσα στον οργανωμένο κλάδο να απειθαρχήσουν και να δώσουν το σύνθημα της άνταρσίας, πάλι πολύ όμως φταίξαμε η καλύτερα εγκληματήσαμε εμείς γιατί πάντα δείξαμε αδιαφορία προς την οργάνωσή μας γιατί ποτέ δε θέλησαμε να συναισθανθούμε και να εκπληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας σ' αυτή. Μπορούσαμε πέρυσι να αποδοκιμάσουμε το συμβούλιο του συλλόγου μας επειδή

αντιδρούσε στο συμβούλιο του 1925-26 και μās το γνώριζε έπειτα από μήνες με μιά μικρή παρένθεση σε κάποια του εγκύκλιου, είχαμε υποχρέωση να ζητήσωμε τότε σύγκληση γενικής συνέλευσης και να ορίσωμε το δρόμο, που έπρεπε να ακολουθήσει, έπρεπε άργότερα να επιστήσωμε την προσοχή μας στο ότι ο πρόεδρος του συλλόγου μας έκρινε καλό να μη στείλη στους δασκάλους της περιφέρειάς μας τα φύλλα του Διδακτικού Βήματος που το συμβούλιον του 1926-27 έστειλε σ' όλους τους συλλόγους για διάδοση, ισχυριζόμενος ότι δεν ήξερε ποιοι δεν ήταν συνδρομητές, έπιβαλλόταν σε μās το Φλεβάρη που πέρασαν να εκκαθαρίσωμε την κατάσταση που δημιουργήθηκε στο σύλλογό μας να αποδοκιμάσωμε και να καθαιρέσωμε το διοικ. συμβούλιο του συλλόγου μας για την άνταρσία του για να μη βρισκόμαστε τώρα έξω από την Όμοσπονδία μας.

Αφ' ου όμως δεν κίμαμε κανένα απ' αυτά, δείξαμε πώς δεν έχουμε επαγγελματική συνείδηση, πώς στο σύνολό μας είμαστε συρφετός που μπορεί κάθε επιτήδειος να τον εκμεταλλευθή.

Δέ μās επιτρέπεται τώρα να προσπαθούμε να βγάλωμε την εφύθη απ' τον εαυτό μας και να τον ρίξωμε στο διοικ. συμβούλιο γιατί ο κ. Πρόεδρος του συλλόγου μας και η συντροφία του δεν είναι παρά οι μοιραίοι άνθρωποι που παρουνισίζονται ή που οι πολλοί δεν έχουν συνείδηση της δύναμης και της αξίας τους, που εκμεταλλεύονται την αδιαφορία των για την τύχη των και πάντοτε δαχνημονούν εις βάρος των. Τι κι αν έλλειπαν αυτοί; θα παρουνισίζονταν άλλοι.

Είναι καιρός ν' αναγνωρίσωμε τα σφάλματά μας και να καταλάβωμε πώς αν δεν αποφασίσωμε να παρακολουθήσωμε άγρυπνοι τάδεργα των ζήτημα-ζήτημα-ζήτημα ζωής ή θανάτου για το δάσκαλο— ποτέ δε θα μπορούμε να σταθι στο σύλλογό μας συμβούλιο αξιο του προσημοσίου του. Απ' τη μεγάλη αδιαφορία μας για την οργάνωσή μας που ώς τώρα δείξαμε έχουμε ξεπέσει πολύ στη συνείδηση των άλλων συλλόγων, στη συνείδηση κάθε συνειδητού δασκάλου και δλοι αυτοί με μεγάλη ανακούφιση είδαν τη διαγραφή μας απ' την Όμοσπονδία γιατί αποτελούσαμε σάπιο μέλος της που μπορούσε να μεταδώση την γάγγραινά του και σ' άλλους. Μην περιμένωμε λοιπόν τώρα με μιά δαλή αιτηρη συγγνώμης να αγχωρηθούμε απ' όλους αυτούς.

Για να συγχωρηθούμε πρέπει πρώτα να εξαγνισθούμε και εξαγνισμός για τους δασκάλους Φθιώτες θα πη έξυλιανση του συλλόγου μας και δόξαση έντατικη για διόρθωση των κανόν που

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ. — ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΡΓΥΡΟΥ. — ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Την παρασμένη εβδομάδα είχαμε ζήτηση κίνηση γύρω στα εκπαιδευτικά ζητήματα. Την κίνηση αυτή έπροκάλεσε η στάση του Υπουργού της Παιδείας κ. Αργυρού σχετικά με την αποδοκιμηση και η απόφαση της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της Παιδείας σχετικά με το μεταστέτο της Μέσης. Όπως δε έγράφουμε στο παρασμένο φύλλο, οι δύο Όμοσπονδίες αναφέρθηκαν στους άρχηγούς των κομμάτων, και έζητήσαν την παρέμβαση τους. Σχετικώς ο κ. Καφαντάρης απέστειλε προς τον κ. Πρόεδρον της Κυβερτήσεως το ακόλουθο τηλεγράφημα:

Πρόεδρον ύπουργικου συμβουλίου. Έπισημάτε σās παρακαλώ ιδιαίτέρως την προσοχήν υμών επί του εκπαιδευτικού ζήτηματος. Μου είνε αδύνατον να δεχθώ ολιανδήποτε τροποποίησιν, δσον αφορῆ την εκπαιδευσιν του έλληνος πολιτου είτε υπό του ύπουργείου είτε υπό κοινοβουλευτικῆς επιτροπῆς διαρκουσίας της άκουσίας μας. Είνε άπαραίτητον νομίζω πάσα εργασία σχετικῆ ν' άνασταλῆ μέχρις επιτροπῆς μας.

Καφαντάρης

Σχετικώς με το τηλεγράφημα αυτό ο κ. Υπουργός της Παιδείας άνακοίνωσε τα έξης προς τους δημοσιογράφους.

Δέν δύναμαι να ένοήσω τους λόγους, οι όποιοι προυκάλεσαν το τηλεγράφημα τούτο.

Τά γενικώτερα ζήτηματα άφορουν βεβαίως ηλόκληρον την κυβερνήσιν. Προκειμένου όμως περιλειτουργίας της εκπαιδευσεως, όπως το μεταστέτο, τούτο είνε άποκλειστικώς της άρμοδιότητος του ύπουργου της Παιδείας.

Όσον αφορῆ την διακοπήν των εργασιών της κοινοβουλευτικῆς επιτροπῆς, ο κ. Αργυρός ελεπεν, ότι τούτο είνε ζήτημα άρμοδιότητος της επιτροπῆς.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ Ο κ. Αργυρός παίρνοντας άκολούθως άφορμή από το τηλεγράφημά του κ. Καφαντάρη και από τά αναγραφέντα σε έφημερίδες περι καταρτισμού νομοσχεδίων άφορώντων την εισαγωγήν της καθαρουσεως εις τά δημοτικά σχολεία, έδήλωσεν ότι εις γενικώτερα

προβλήσαν από την πολύχρονη άδραστία και αδιαφορία μας.

Μην περιμένωμε την έξυλιανση και την διόρθωση αυτή μόνον από τους συναδέλφους Λαμίας, άλλ' άνακτιζώμε δλοι γενικώς δραστηριότητα η' αυτών το σκοπό γιατί τότε μονάχα θά πετύχωμε.

Κι' άς είμαστε βέβαιοι ότι η Όμοσπονδία μας που λυπημένη, βλέπει σάν παιδί παραστρατημένο έξω από τους κόλπους της το σύλλογό μας, με χαρά θά μās δεχτή και πάλι, όταν στην περιοδο αυτή της δοκιμασίας μας δείξωμε πώς είμαστε άξιοι για την τιμή αυτή.

Κάστας Θ. Παπανικολάου Κολοκωτά. Φθιώτης

εκπαιδευτικήν μετρούθησιν δέν δύναται να προβῆ, ούτε εις την τροποποίησιν του όρισταμένου γλωσσικού ενστήματος, καθόσον συμμετέχει κυβερνήσεως ολιθυμηνικής, εις την όποίαν δέν δύναται να εφαρμοσῆ τās άτομικάς του άπληψείς.

Έχω την άτομικήν άντέληψιν, προσέθεσεν οκ. ύπουργός, ότι γλωσσικόν ζήτημα διά την εκπαιδευσιν δέν θά ύπάρχε σήμερον, εάν δέν δημιουργηθείτο από μίαν μειοψηφίαν ώς εαύρους, εκείνη, η όποία καλεΐται δημοτική. Η γλώσσα την όποίαν μετεκαθίσθησαν εις τής κατωτέρας τάξεως του δημοτικού μας σχολείου δέν δύναται να λογισθῆ γλώσσα ελληνική, διότι δέν είνε αυτή παρά ένα τεχνητόν γλωσσικόν κατασκευάσμα. Βεβαίως διά τās κατωτέρας τās τάξεις θά έπρεπε να χρησιμοποιησωμε μίαν άπλοστέραν γλώσσαν συμφώνως προς τον περιωρισθένον κύκλον των γνώσεων τās όποίας έχει ο μαθητής ούτος; ώστε να γίνεται εύκόλως κατανόησις ύπ' αυτού. Έφόσον όμως αι γνώσεις των μαθητών αβξίνουν εις τās ανωτέρας τάξεις είνε φυσικόν να μεταχρησθώμεν γλώσσαν ανωτέραν, ήτις θά χρησιμεύση διά την έκφρασιν πλουσιωτέρον και συνθετοτέρον έννοιών.

Πρέπει βεβαίως να άποποιηθῆ η γλώσσα εις τās κατωτέρας τάξεις του δημοτικού σχολείου. Αλλά διά να διαρυσθώμεν γλώσσαν κατ' αυτών τον τρόπον την γλώσσαν εις τά σχολεία, έχομεν ανάγκην νέων βιβλίων τά όποια να έχουν γραφῆ εις γλώσσαν ελληνικήν. Και τούτατη γλώσσα είνε η γλώσσα των έφημεριδών.

Ταυτα όμως ώς και ανωτέρω είπον, δέν δύναμαι να εφαρμοσω μόνος διότι δέν συμμετέχω κυβερνήσεως όμοιογενούς, εις την όποίαν να εισαγάγω όρισμένον πρόγραμμα. Συνεπώς δέν βλέπω τον λόγον διά τον όποιον άνησχει ο κ. Καφαντάρης.

Περαιτέρω ο κ. Αργυρός εξακτιήσεν ώς «στασία» τά αναγραφέντα περί έπικειμένης τροποποιήσεως εις την εκπαιδευσιν σχετικώς με το γλωσσικόν ζήτημα.

Μου άποβαίνει έπίσης αδύνατον να κατανοήσω τον λόγον, όστις η γαγε τον κ. Καφαντάρη να δήλωσῆ ότι αδυνατεί να δεχθῆ ολιανδήποτε τροποποίησιν δσον αφορῆ την εκπαιδευσιν του Έλληνος πολιτου, είτε υπό του ύπουργείου, είτε υπό κοινοβουλευτικῆς επιτροπῆς, διαρκουσίας της άκουσίας του. Ούτε υπό ύπουργείου, ούτε η κοινοβουλευτικῆς επιτροπῆς, ώς φαντάζομαι, έσκέφθη να έπιφέρει τροποποίησιν ενά, η όποία αφορῆ το ζήτημα της εκπαιδευσεως του Έλληνος πολιτου, διότι δέν δύναται να υπάρχη Υπουργείον η Κοινοβουλευτικῆ Έπιτροπῆ η και Βουλῆ, η όποία θά έδωτε ζήτημα έκπαι-

στην αρχαλιά μου και να φιλήσω τα γαλιανά σου μάτια... για να σου πω πως δεν σε ντροπιάω και πως από τότε σε αγαπούσα και πως η καρδιά μου ύπόφερε γιατί βρισκόμουν εκεί, καθισμένος κοντά σου σαν ένας τιποτένιος λακός... Ποιά δε θα μάθης, μάνα μου, πόσο σε αγαπούσα τότε; Μανούλα μου που είσαι τώρα; Δέ μ' άκου; Μανούλα μου θυμάσαι και το άγαπημένο σου που χάιδεσαι στοργικά έξω από την έκκλησιά;... »

—Μά τι διάβολο έχει τούτος πάλι; μουρμούρισε ο Λαμπέρ άπάνω στο

Στο έρχόμενο φύλλο: Τέ παράκονε του μαθητή του Γάλλου συγγραφέα Albert Thierry

κρεβάτι του: «Έξερεις πως δέ μ' άφνιεις να κοιμηθῶ; σ' άσους να σου δείξω έγώ... »

Και κηδόντας από το κρεβάτι έστρεψε από δικό μου. Άρπαξε την κουβέρτα μου κι άρχισε να την τραβάει. Μά έγω την κρατούσα τυλιγμένη δυνατά γύρω από το κεφάλι μου...

—Τί έχεις βρά βλάνα και σκούσεις έτσι; Νά... πάρε! και μού έδινε γροθιάς στη ράχη, σ' εις πλοσές, όπου κόφτανε δλο και δυνατώτερος... ύπόφωνα, πονόβια δυνατά...

Μά είχε δικαιο ήταν πλούσιο; και δυνατός... ήμουν φτωχό κ' άδύνατος. Ως τόσο η σκέψη της μάνας μου μού γλύκαινε τον κόπο... ΤΕΛΟΣ

δούσεως Έλληνας πολίτου, τούτέστι ζήτημα εκπαιδύσεως μη προσκοίσεως εις Έλληνα πολίτην.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Σχετικά με δια δ κ. Υπουργός της Παιδείας δήλωσαν εξ άφορμής του τηλεγραφήματος του κ. Καφαντάρη, άνωτερος εκπαιδευτικός έρωτηθείς από δημοσιογράφους άνεκόντως τά εξής:

«Η διά του τηλεγραφήματος του κ. Καφαντάρη έκφραζομένη άνησυχία περί άποπειράς προς μεταβολήν του κρατούντος εκπαιδευτικού συστήματος έν άπουσία των δημοκρατικών άρχηγών, είναι άν έκτυπος της άνησυχίας, ή όποια έκράτησε παρά τοις εκπαιδευτικώς λειτουργούσι έν τών έιχτάς συνβαίνοντων έν τή κοινοβουλευτική έπιτροπή της Παιδείας, έν συνδυασμώ προς τάς έπανειλημμένας δηλώσεις του άπουργού της Παιδείας διά τό ζήτημα της γλώσσης, τό έργον και τόν σκοπόν τών Όμοσπονδιών τών λειτουργών και διά τό Πανεπιστήμιον της Θεσσαλονίκης.

Είναι γνωστόν, ότι ή μεταβολή του νομοθετικού διατάγματος, το καθιερώσαντος την όριστικήν μορφήν του Πανεπιστημίου τούτου, άπετέλει τόν μύχιον πόθον του άπουργού της Παιδείας και έπωφελήθη ούτως ήτις ευκαιρίας της άπουσίας των άρχηγών διά να τό σταλή εις την κοινοβουλευτικήν έπιτροπήν, παρεμβάλλον τροποποιήσιν, δι' ή έπανήρχοντο οι επί Κυβερνήσεως Κοινούλη άπολυθέντες και μη έπαναδιορισθέντες, ως κριθέντες άνίκανοι υπό της επί τούτω συστάσεως Έπιτροπής καθηγηταί. Διά του τρόπου τούτου ήλλασε τελείως ή σύνθεσις της φιλοσοφικής σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διά δέ τούς γνωρίζοντας τάς μεταξύ των καθηγητών κρατούσας καταεθύνσεις, ή τούταυτή μεταβολή της συνθέσεως της σχολής άπετέλει και μεταβολήν εκπαιδευτικής καταεθύνσεως.

Κλαδικώτατον άμας δείγμα του τρόπου, καθ' όν ή υπό την προεδρίαν του κ. Στάη κοινοβουλευτική έπιτροπή επί της Παιδείας ρυθμίσει τά εκπαιδευτικά ζητήματα, είναι και τά εξής γεγονότα:

Πρώτον, ότι ή έπιτροπή, διά του προέδρου του κ. Στάη, έξήτησε δι' έγγραφου της από τό ύπουργόν της άποστολήν της Παιδείας να της άποσταλή έπιγόντως τό νομοθετικόν διάταγμα τοι μεταθεσθ των έν Αθήναις λειτουργών της Μέσης Έκπαιδύσεως, ός και τό νομοθετικόν διάταγμα περί συνθέσεως του Έκπαιδευτικού Συμβουλίου. Καί τό μέν πρώτον, άποσταλέν έγένετο άντικείμενον πλεόντων λυτηρών συμβιβάντων... Δι' όσους δέ δέν έπιθυμούν να κρύπτονται όπισθεν των δακτύλων των, σύνθεσις του Έκπαιδευτικού Συμβουλίου τοιαύτη ή τοιαύτη, σημαίνει και έπιμερότερον ίδίαν καταεθύνσεσιν έν τή Έκπαιδύσει. Κωμικοί λοιπόν είναι οι ισχυρισμοί του κ. Άργυρού και έτι κωμικώτεροι οι άδρισταί δηλώσεις του κ. Άργυρού — άπαντώντως εις τό τηλεγράφημα του κ. Καφαντάρη — περί έκπαιδύσεως του Έλληνας πολίτου κτλ. Διότι διά μέν τόν πατριωτισμόν του κ. Άργυρού ούδένα έχει λόγον να άνησυχί, βέβαια, ό κ. Καφαν-

τάρης. Ως προς τό να άφσθί άμας ή έκπαιδύσεσι των Έλληνοπαίδων εις τάς όπισθοδρομικάς — ίνα μή τι περισσώτερον είκομεν — άντιλήψεις του κ. Άργυρού, νομίζομεν ότι είναι ζήτημα, τό όποιον έπρέπει να άνησυχί πάντα ένδιαφερόμενον διά τήν υγιή έκπαιδύσειν της Έλληνικής νότητος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΝΙΤΗΣ

ΚΟΝΙΤΣΑ 24 Ιουνίου (τηλ.) — Γενική Συνέλευσις Δημοδιδασκάλων Κονίτης άποδοκιμάζει άμοφώνως άποσχισθέντας τασόμενν πλευράν Όμοσπονδίας. Πρόεδρος: Νικολάου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Δημοσιεύομε τό παρακάτω άπόσπασμα έκ του ύπ' άριθ. 13 της 15ης Μαΐου 1927 πρακτικού Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου Δημοδιδασκάλων Μαγνησίας.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον άκοούσας τού άντιπροσώπου του, έν λεπτομερείς έκθέτοντος τά γεγονότα της 9ης Συνελεύσεως της Όμοσπονδίας, άποδοκιμάζει τό κίνημα των 12, άποπειραθέντων να έπιρρίθουν εις τό Διδασκαλικόν Σώμα έντελώς φανταστικήν κατηγορίαν και δηλοί ότι θα παράσχ η άμερισμόν τήν συνδρομήν του εις τό έκλεγέν Διοικητικόν Συμβούλιον της Όμοσπονδίας.

Ο Πρόεδρος: Κ. Θεοδώροπουλος. Τα Μέλη: Απ. Χατζηνικολάου, Αλων. Παπαηήρος, Γ. Άντωνόπουλος, Ασηρήν. Κοντίο, Ξαματίνα Κελοσούκα, Μαρία Πάνου.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Τό προσωπικόν του Θερινού Σχολείου Μεγ. Λιβαδίων Διδασκαλικού Συνδέσμου Γιαννιτών, λαβόν γνώσιν του χωριστικού κινήματος των 12 άντιπροσώπων έν τή Ό Γεν. Συνέλευσι της Όμοσπονδίας, άποδοκιμάζει υτόους και τάσεται άντιφωμίάκτως παρά τό πλευρόν της Όμοσπονδίας, εις τήν ύπαρξιν της όποιας στήρξει ό Κλάδος μας τήν προαγωγήν των συμφερόντων του.

Μεγ. Λιβάδια τή 5/6/1927.

οι διδάσκαλοι Μιχ. Παπανικολάου Παν. Παπαγιαννόπουλος Γ.ωρ. Παπαντωνίου.

Προς τούς άγαπητούς συναδέλφους και μέλη του Διδασκαλικού Συλλόγου Γιαννιτών.

Άγαπητοί συνάδελφοι,

Άγαπητός συνάδελφος και μέλος του συλλόγου μας ό Θεοδόσιος Άλεβίτιος διδάσκαλος Αιμακρόβου εδρίσκαται εις τάς φυλάκας καταδικασθείς πρό 15ήμερου εις φυλάκισιν 8 μηνών υπό του στρατοδικείου Θεσσαλονίκης διότι κατά τό έτος 1926 ύπαξιματωδώς ών, έδειρε κ' ποισιν Όθωμανόν στρατιωτήν.

Φαντάζεσθαι τήν δεινήν θέσιν του πτωχού συναδέλφου, όρανοθ καιρό, και προστάτου οικογενείας.

Συναδελφικόν καθήκον και συναδελφική άλληλεγγύη νομίζομε και έπιβήλου, να μη άγκαταλείψομεν εις τήν τύχην του τόν άνοητοπαθόντα συνάδελφον, άλλ' έκαστος έν τώ μέτρον των δυνάμεών μας να συνιστάρομεν άφ' ένος μέν προς έξοικονόμησιν της πενομένης οικογενείας του και άφ' έτέρου προς ύποστήριξιν της κατά της άποφύσεως του στρατοδικείου έπέσεως του.

Αι εισφοραί ν' άποστέλλονται προς

τόν ταμίαν του συλλόγου μας κ. Μιχ. Βαρελάν δημ.)λον Γιαννιτιτών.

Με συναδελφικην Άγάπην Ο Πρόεδρος Α. Πάπαδόπουλος Η Γραμματέας Β. Ούγγελλου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Είτην τελευταία του Γεν. Συνέλευση ό κελτός Σύλλογος Θεσσαλονίκης συζητήσιν άπανά στο ζήτημα της άποχωρήσεως του από τήν Όμοσπονδία. Παρ' όλη τήν προπαγάνδα και άντίθεσι τό Διοικητικό του Συμβούλιου και ό άποσχισθείς άντιπροσωπος ήτοι με τήν άπόσχυση, δέν κατόρθωσε να βγάλ ή από τή Συνέλευση τό αποφάσισιν, γιατί δημοσιογραφικήν άπ ή συζήτηση δύο παρατάξεις και έσφίσησιν. Έτότερα από τό γεγονός αυτό τό Διοικητικό Συμβούλιον παραιτήθηκε. Καινούργια ζύμωσι για τήν αναδιοργάνωση του Συλλόγου καθ έά μαζην κισέει. Είτην Όμοσπονδία, θα γίν η τόν Σεπτέμβριον από τό μέλη που άπάνω από τίς συμπάσεις και έπαρθέτως τοποθετούν τό συμφέρον της Όργανώσεως και του συνέλου.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

Ο σύλλογος Μεγαρίδος, άριθύ συηλθε σε γενική συνέλευση και άκουσε τίς λογοδοσία του Διοικ. Συμβουλίου, ένάκριν τίς ένέργειάς του κατά τό διστήμα της διοικήσεως του. Κατόπιν έκαμ άρχαιρείας και έβγαλε τό νέο συμβούλιον για τό νέο συλλογικό έτος. Το νέο συμβούλιον κατέστη τό προεδρείο του έτσι:

Πρόεδρος: Αλέξ. Σπυριδούλος, Άντιπρόεδρος Ζαχαρούλα Μπόντζου, Γραμματέας Ιωάννης Μιχαλόπουλος, Γαμία: Άντώνιος Ραμπαζόνης, μέλος: Άννα Χατζηανδρέου.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Πρόεδροί της Συνελεύσεως Καλούμε τούς δασκάλους της περιφέρειας σε γενική συνέλευση τή 2η Τουλίου 1927, Σάββατο και ώρα 9η κ. μ. στην αίθουσα του Βου Δημοτ. Σχολείου Κομοτηνης (Άη Γιωργή). Ημερησία διάταξη. 1) Σέσεις Συλλόγος και Όμοσπονδίας μετά τήν έπιλογή του νέου Δ. Συμβουλίου. 2) Τροποποίηση του έου, του, και 18ου άρθρου του καταστατικού. 3) Λογοδοσία Δ. Συμβουλίου και 4) Άρχαιρείσται. Περιετό νομίζομε να τονίσωμεν τή σπουδαιότητα της Γεν. Συνέλευσης ταύτης και να συστήσομε ότι οι συναδελφοί της περιφέρειας έχουν ισρή ύποχρέωση να παρευρεθόν σαυτήν και λόγω κυρίως του σπουδαιότατου ζητήματος των σχέσεων του Συλλόγου μας μετά της Όμοσπονδίας.

Μετά συναδελφικών χαιρετισμών Τό Δ. Συμβούλιον

Ο Άντιπρόεδρος: Ιωάννης Μαργαρίτης, Η Γραμματέας Κ. Σουτιμέτση, Τά μέλη: Μ. Θεοδώρητος, Β. Παπαδόπουλος, Ν. Ξαράλη, Χ. Καλοδή.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ

Άγαπητοί κ. Συναδελφοί Ξέρετε πολύ καλά τούς άγώνες που διετάγομε από πολύ τώρα καιρό για τήν άνόρθωση της λαϊκής παιδείας όηλ. για τήν ύλική και ήθ.κή ύποστήριξη του δασκάλου και για τήν ύποστήριξη του λαϊκού σχολείου από τό κράτος και τήν κοινωνία.

Οι άγώνες αυτοί, γιατί είμαστε ή νομίζομε, έφασαν πολύ καλά αποτελέσματα. Βέβαια δέν έβυσαν όλα τά ζητήματα της λαϊκής παιδείας, άλλα τό περισσότερο.

Η ύλική ένίσχυση του δασκάλου από τό κράτος σχεδόν δόθηκε άμας ήσας ήνωμένοι ζητήσομε. Άλλή ο' αυτό δέ θα σταματήσομε. Θα άγωνισθομε και για τήν ήθική ύποστήριξη του κλάδου μας. Θα άγωνιστομε για τή μόρφωση του διδακτικού προσωπικού, που όλο και έξομα, έως τώρα γίνεται όλο άπλήξ.

Γενικάς έχομε πολλά προβλήματα

μπροστά μας, τώρα στην άναμόρφωση που γίνεται ο' όλη τήν Εύρώπη, και που πρέπει να τό άντιμεταπίσομε σθεναρώς.

Τό σθένος άμας που όλα έχομε στόν καθένα μας χωριστά πρέπει ήνωμένοι σαν σε συνισταμένη δύναμη, να παρουσιάζεσται.

Και ή συνισταμένη αυτή δύναμη είναι οι διδασκαλικοί μας Σύλλογοι και ή Κεντρική Όμοσπονδία. Αυτούς πρέπει να ένισχύσομε. Γύρω άπ' αυτούς πρέπει να συσπειρωθούμε. Γνωστό ο' όλους μας είναι εστην ένωση ή δύναμη.

Οι διδασκαλικοί όμοσ Σύλλογοι και Κεντρική Όμοσπονδία σαν όργανισμοί έχου άνάγκην από όλη για να ζήσουν, για να άγωνιστούν. Ζωή και άγώνας χωρίς όλη δέν γίνεται. Τήν όλη αυτή ποιάς θα τήν δώση; Βέβαια ήμεεις που τούς άποειλομε.

Άνάγκη λοιπόν είναι όλοι μας να γίνομε μέλη των όργανισμών αυτών και να τούς ένισχύσομε ύλικώς με τή μικρή άλλως τε συνδρομή μας.

Και όχι μόνον τούς συλλόγους μας και τήν Όμοσπονδία να ύποστηρίξομε, άλλα και τό δημοσιογραφικό όργανό μας τό «Διδασκαλικόν Βήμα». Με τό δημοσιογραφικό αυτό όργανό μας, κάθε πόθο μας, κάθε πόνο μας έμπνευκτοί και κατομε γνωστό στο Κράτος και Κοινωνία.

Κάμνοντες τελευταία έκκληση στο συναδελφικό σας πόνο για τήν άνύψωση της λαϊκής εκπαιδύσεως, σας παρακαλούμε να δεχθήτε τούς συναδελφικούς χαιρετισμούς.

Ο Πρόεδρος Θωμάς Χατζηδοτόλου Η Έν. Γραμ. Νατελία Παπακοστέλου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Δ ΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes 'Απολογισμός χρήσεως 1926', 'Εξόδα', and 'Εισοδα'.

Table with 2 columns: Description and Amount. Includes 'Εξόδα' and 'Εισοδα'.

Υπόλοιπον εις τό ταμειον 1.852.80 Ο Πρόεδρος: Κ. Ποντίδης Η Ταμίας: Π. Παπανεστορίδου

Απόσπασμα πρακτικού έκ της Γενικής Συνελεύσεως 29ης Μαΐου 1927

Η Γενική Συνέλευση του Δασκαλικού Συλλόγου Διδυμοτείχου και περιφέρειας άποφάντα άμοφώνως, όπως άπανυθη ήρον τόν κ. Ιωάννη Δανόπουλο, έπιθεωρητή των σχολείων της έκπαιδευτικής περιφέρειας Διδυχου, άγαριστήριον έγγραφον, για τό ένδιαφέρον, τό όποιον έπέδειξε προς τούς δασκάλους, όσον άφορά τά έπαικτικέ προστάσεις της προαγωγής των και έν γένει διά τήν άδελφικήν προς αυτούς συμπεριφοράν του.

Έντολή της Γεν. Συνελεύσεως Ο Πρόεδρος Κ. Α. Ποντίδης Ο Γραμματέας Ι. Βεργιαδάκης

Σίς είναι γνωστό πός ή συνδρομή του Α. Β.: έληφθη έκ η Άρηλη, δι' όσους έχου έγγραφη διά του συνδέσμου. Έκόμενος για νέα συνδρομή

ΣΧΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΙΔΙΩΜΑΤΑ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Mia ενδιαιτησιν διαφάνειν

ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

(συνέχεια εκ της 3ης σελίδος)

ράσασιν της «Θυσίας του 'Αβραάμ» από τα παιδιά της Νυκτερινής Σχολής Νέας Ίωνίας, δια την οποίαν τόσον εκκοκίσασα και εκ υρασθήκατε το 'Εθνικόν Συμβούλιον 'Ελληνίδων, πισθάνεται πως πρέπει να σάς συγχαρή με όλην του την καρδιά, δια την εθροτικήν πραγματικά έργασίαν, την οποίαν επιτελείτε, στήν δύσκολη ύπηρεσία του διδασκάλου της Νυκτερινής Σχολής.

'Η απόδοσις της «Θυσίας του 'Αβραάμ» απέδειξε πως ξέυατε να εγγύσατε την ψυχή του εργαζομένου παιδιού αληθινά εκεί, όπου ερεπε γιά να την ευπνήσετε, να την αναπτύξετε έτσι, ώστε να υπερέσθι να κατανοήσθι και να αλαβανθί την καλλιτεχνικήν και ήθικήν ώμορφιά του ληϊκού αυτού άριστοτεχνήματος. Και ή ψυχή του νοιώθει τό ώραίο θά τό επιζήτησθι, θά θέλη να τό καλλιεργήσθι, ο' δη του τη ζωή.

Δι' αυτό και πάλιν σάς εκφράζομε τά ειλικρινή συγχαρητήρια μας και και σάς διαβεβαιώνομε, ότι θεωρούμεθα ιδιαίτεροι που έχομε τοιούτους συνεργάτας.

Με πολλήν εκτίμησθι

'Η Πρόεδρος 'Η Γραμματέας Ραλλού Γεωργανού του 'Εκπ. τμήματος 'Ελ. Πανελλάκου

ΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ ΜΑΣ

'Η διαρρύθμισθι των Διδ(δ)αλειών. Τό 'Εκπαιδευτικό Συμβούλιον εσυνεκενή του συζήτησθι για τη διαρρύθμισθι του καθασωτός των Διδασκαλειών και την επικράτησθι του καλύπερου τύπου από τους τρεις που ύπάρχουν σήμερα (πολυαίτια, τριταξια, μονοτάξια).

'Υστερα από τη συζήτησθι έγινε παραδεκτή ή γνώμη πως επιβάλλεται

μέχρι τέλους 'Απριλίου 1928 χωριστά 50 δραχμές. Γιά να διευκολυνώμε τη διαχίρησθι και γιά να ξερη κι' ό ρύνδομος πόσους και που ύς συνδρομητές έχει στήν περιφέρεια, σάς παρακαλοώμε 'Αποστείλατε την συνδρομή σας με μιά δραχμή έπι πλέον γιά έξοδα αποστολής μέσον του συνδέσμου τό βραδύτερο μέχρι τέλους 'Ιουνίου, γιά να την αποσταλείωμε κι' έμεις ομαδικά στόν ταμία της 'Ομοσπονδίας. 'Επειδή έξερετε ήν από πίασά άλοψη εθροτική επίδρασθι του όργάνου μας, θεωρούμε περιτό να συστήσωμε ξανα, πως έχομε χρέος έπιτακτικώ να παρακολουθώμε άγρυπνα την περϊ τό λαϊκό σχολείο και τόν έργάτη του κίνησθι. 'Όσο περισσότεροι συνδρομητές τόσο περισσότερο τονώνεται τό ήθικό της φροντισθής μας.

Μά την εύκαιρία αθέη ύπομνησθι σους και την άλλη έπειση υπαχέωσθι σας, έξ ίσου έπιτακτική και ίσως την έγκρισθι καταβολή των καθασωτούμενων σας ή τη συνδρομή του τρέχόντος στόν Σύνδεσμο και την 'Ομοσπονδία οί μέν της Καριτζόβας στόν κ. Σαφέλαριδθ ώς και άλλοτε, οί δε της 'Ρεσσας στόν ταμία του συνδέσμου κ. Μανουραλιβίδη.

Περιομένον πως και γιά τα δύο καθήκοντά σας ατά θ' έστε δεξή προσήκουσθι προθυμία και έξειρητικό ένδιαφερό γιά καλύτερη έκπαιρησθι των συμπερόντων της όργάνωσθής μας.

Διατελοώμε με συναδελφικούς χαίρες πισμούς.

'Εδσσα 15 'Ιουνίου 1927

'Ο Πρόεδρος Κ. Μεγαλιώδης 'Ο Γεν. Γραμ. 'Αχιλ. Παπαδόπουλο,

ή διατήρησθι του μονοτάξιου τύπου των Διδασκαλειών και του τύπου των πολυαξιαίων, και ή κατάργησθι των τριταξιαίων.

'Αποφασίστηκε ακόμα να βαλτωθί τό πρόγραμμα και ό θεομός των μονοταξιαίων με προσθήκη φοιτήσας ένός έξαμήνου ακόμα ή μιάς χρονιάς.

Τόν Αύγουστο σέ ειδική συνδρόση που θά παρευθεθόν όλοι οί διευθυντές των Διδασκαλειών και οί ειδικοί, τό 'Εκπαιδευτικό Συμβούλιον θα αποφασίσθι γιά τόν καθασωτό των λεπτομερειών του τύπου, που θά καθιερωθί. Μετάθεσθι έργων Διδασκαλειών.

Τό 'Εκπαιδευτικό Συμβούλιον αποφάσισε την μετάθεσθι των έργων των μονοταξιαίων Διδασκαλειών Καστορίας και Σκάρτης γιά την έρχομένη χρονιά στό Καρπενήσι και Λάρισα.

Τό Διδασκαλείο Δράμας. Τό Διδασκαλείο αυτό άνοιξε καλλιτεχνική έκθεσθι στήν αίθουσα του 'Όρφανοτροφείου. Τά διάφορα έργα (σχεδία 'Ιχνυοφιλία, διάφορα ανάγλυφα, σιδηροδρομικές μηχανές, Παρθενώνας κλπ.) είναι εκφραστικώτατα ζωντανά και πολύ όμορφα σχεδιασμένα. 'Ετσι οί προσπίθεις του Διευθυντού κ. Π. Φωμά και των Καθηγητών κ. κ. Σ. Γλύκα, Κ. Σέττα, Δ. Γρόνου και Α. Λαλάκου στέφθηκαν από περιόσια επιτυχία.

—Στό ίδιο Διδασκαλείο έγινε κλήρωσθι λαχείων μέ όμωρα άριστοτεχνικώ φημισμένα από τούς σπουδαστές του. 'Υστερα από την κλήρωσθι μιληστούς μηθητές του Διδασκαλείου ό ένδοξοσίδης 'Επιθεωρητής κ. Καλλιγής συγχαίροντάς τους, όπως και ό δημοσίηρος Πρόεδρος του Συλλόγου Δράμας κ. Δ. Κωνσταντινίδης.

Τό «Διδ. Βήμα» μέ ιδιαίτερη εύχαριστήσθι πληροφορείται την πρόδοικου παρουσιασθής τό Διδασκαλείο Δράμας που μέ τις προσπάθειές του αυτές συντελεί στή προαρκτισθι των τροφίμων του γιά μά ζωντανή επαγγελματική και κοινωνική δράσθι σέ άύριανό τους στάδιο.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

—'Η σχολική έπιτροπή 'Ιθμίας λαβούσα ύπ' όψει ότι ό κ. Γ. Σ. Μέρμυγκας έχάρισε σθι σχολείο πολυετή σημαία άπεφάσισε να έκφρασθι την χαράν της και τάς θεομάς εύχαριστίας της πρός αυτόν και να συγχρησυχρόνος αυτόν δια την εύγενή του ψυχην και τά φιλοδοξία αιδώμασθι του 2) να άνακηρύξθι αυτόν δωρητή του σχολείου. 'Ανέσους δέ εις τόν διευθυντήν του σχολείου να ποσπειλή άντίγραφον της προαξείας της εις τόν δωρητήν της σημαίας κ. 'Ιωάννην Σ. Μέρμυγκαν και εις τό «Διδ. Βήμα».

—Οί διδάσκαλοι Φωτός Τριφυλίας δια τόβ πρακτικό των της 18-6-27 εύχαριστούν την έκδοσθινη έταιρεία Α. Γ. Ράλλη και Σια διότι άμα τη συστάσει της σχολικής και λαϊκής βιβλιοθήκης των έσπουσε να στείλη διάφορα βιβλία δωρεάν.

ΚΥΡΩΣΗ ΤΟΥ Ν. Δ. ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ

'Η Κοινοβουλευτική 'Επιτροπή της Παιδείας έκύρωσε σέ τελευταία της συνεδρίασθι τό Ν. Δ. της 5 Νοεμβρίου 1926 περί παροχής των άντιστοίχων πρός τους βαθμούς του μισθών εις τούς δημοδιδασκάλους. Τό Ν. Δ. της διαβαθμίσσας θά εισαχθί μετά 15 μέρες, άφού γυρίσθι από τη Θράκη ό εισηγητής του κ. Χατζηλάας.

Στόν γαλλικό τύπο τελευταία έγινε εύρύτατη συζήτησθι πάνω στό ζήτημα της χρησιμοποίησας των Τοπικών διαλέκτων στό σχολείο. Τό ζήτημα γεννήθηκε από μιά εγκύκλιο του 'Υπ. της Παιδείας, που άπαγόρευε τη διδασκαλία των διαλέκτων με τη δικαιολογία, πως δεν θά έχη καμμία ώφέλεια τό παιδί, γιάτι πρέπει να μαθαίνθι τη Γαλλική και μόνον αυτή και άκόμη γιάτι τη θεωρεί επικίνδυνθι γιά την ήθνική ένότητα, όπως έγινε στό Βέλγιο με τη δημιουργία δύο χωριστών γλωσσών.

'Ο Κλ. Βαντέλ στό «Ζουρνάλ» κατακρίνει πρώτα-πρώτα την εγκύκλιο, γιάτι δέν ξεκαθαρίζει καλά τί έννοει με τη λέξη «patois» (λεκτικό ιδίωμα). Παραδέχεται ως τέτοια την κατώτερη μορφή μιάς γλώσσας και κατηγορεί τόν ύπουργό, γιάτι χαρακτηρίσας ως λεκτικά ιδιώματα τη γλώσσα που μιλούν οί κάτοικοι της Προβηγκίας, της Βρετανίας, κ.λ.π. Αυτές, λέγει, είναι τρεις πρωτότυπες και άνεξάρτητες γλώσσες και όχι κατώτερες γαλλικές.

'Ο ΙΙ. Μιλλ στή «'Εκλαίρ» κηρύσσεται ύπερ της διδασκαλίας τους στά δημ. σχολεία του τόπου, παράπλευρα με την κοινή Γαλλική του Παρισιού, που μιλείται και γράφεται από τό 16ο αιώνα σέ έλη την 'Αλλία, γιάτι πρόκειται γιά τρεις άληθινές γλώσσες, που έχουν κάθε μιά ξεχωριστή φιλολογία, όπως ή Προβηγκιανή την περίφημη «Mireille» του Μισράλ.

'Ο Ντωννέ στή «Γαλλική Δράση» λυπειάται ιδιαίτερα, γιάτι ό ύπουργός άπαγορεύει τη διδασκαλία του ιδιώματος του Λαγκεδόκ, που είναι ένας Κλάδος της Γαλλικής.

Σχετικώ με τη χρησιμοποίησθι των διαλέκτων και τη διδακτική τους αξία ό Γκωσθάν λέγει: άς τις άφήσωμε να ζήσουν την αυθόρμητη και λαϊκή ζωή τους και ή άνώτερη εκπαίδευσθι άς τιμήσθι περισσότερο τη σπουδή τους.

'Ο «Gaulois» επιτίθεται κατά του ύπουργού γιάτι βεβαιώνει, πως κανένας παιδαγωγός δεν παραδέχεται τη βοήθειασθιμπορούν ναδώσουν γιά την κατανόησθι της Γαλλικής. Και φέρνει γιά παράδειγμα τό μεγάλο παιδαγωγό Βρέαλ, που είπε, πως ή Προβηγκιανή είναι ή λατινική του φτωχού, πράγμα που φανερώνει, πως μπορεί εξαίτια να βοηθήσθι και να δώσθι τις ίδιες όηρησεις, που δίνει ή Λατινική στήν άπόχρησθι της Γαλλικής.

'Ο «Eclair» της Νικαίας λέει, πως τό παιδί όταν έρχεται στό σχολείο φέρνει μαζί του γνώσεις κατ' εύθειαν από τόν έξωτερικό κόσμο, που είνε συνδεδεμένες με τά πράγματα. Συλλογιστήτε, λέει, τί μπορεί να γίνθι, όταν ένας δάσκαλος από τό Β. μέρος της Ραλλίας θελήσθι να διδάξθι σέ παιδιά της Μεσημβρινής τί είναι τό θυμάρι (thyme). 'Ο φτωχός θά έξαναλήσθι έλη τη Γαλλική του γιά να δώσθι να καταλάβουν τά παιδιά, τί σημαίνει ατή ή λέξη που έρχεται κατ' εύθειαν από την 'Ελληνική. 'Αδικα θά χάσθι τόν κόπο του, γιάτι ύστερα από πολλή ρητορεία τά παιδιά θά χωνέψουν μόνο, ότι είναι «ένα φυσό». 'Αν τούς τό πθ όμως,

όπως τό λέγε στό ιδίωμα τους, πόσο θά λάμψουν άμέσως τά μάτια τους! Τό βλέπουν μπροστά τους και ρουφούν άχρότητα τη μυρουδιά του. Τό βράδυ μάλιστα θά πάνε στό διάσκαλό τους και λίγα φύλλα του, και θά τό πουν άκόμη πόσο όμορφα μυγαιρεύται ό λαγός όταν βάλωμε μέσα λίγα από αυτά.

'Όσο γιά τη χρησιμότητα των τοπικών διαλέκτων, ό Παρισινός κηρύσσεται ένάντιος και γράφει:

'Αδύνατο να σκεφθί κανείς ύψηλότερες ιδέες με αυτές. Πήγτε μου, λέει, ένα χοντρό άσπείο και 'θά σάς τό άποδώσω στήν κοινή Γαλλική κατά 4 διαφορετικούς τρόπους.

'Ο 'Ερίω κυριώτερο έπιχείρημα γιά τη χρησιμότητά τους φέρνει τόβτο, ότι θά έξαναγκάσουν τούς άγρότες να παραμενίσουν κοντά στή γη τους και έτσι μπορούν να πολεμήσουν την άστυφιλία, ατήν τη μεταπολεμική μαστίγια. 'Όμως, πρέπει να έχομε ύπ' όψει, ότι θά έχουν ένα βέβαιο κηκό κοντά στό καλό που είναι και αυτό προβληματικό. Και αυτό είναι, ό πνευματικός άποχωρισμός των έπαρχιαίων.

Σχετικώ με τόν κίνδυνο που μπορεί να παρουσιασθί γιά την ήθνική ένότητα, ό Σμενιέ της Illustration ύποστηρίζει, πως ή διδασκαλία τους πρέπει να γίνεται στις άνώτερες σχολές, Πανεπιστήμια κ. λ. π., όπου πρέπει να δημιουργηθόν χωριστές έθρες. Τό καθήκον του δημοδιδασκάλου, λέει, είναι να άντισταθί στήν εισαγωγή τους γιά διδασκαλία στις γενεές που του έμπιστεύθηκαν — Πρέπει να τούς διδάξθι τό σεβασμό της Γαλλικής ένότητας και ή γλώσσα είναι ένα από τά σπουδαιότερα στοιχεία της.

ΔΗΜΟΣΙΟ 'Υ ΠΑΛΛΗΑΙΚΑ

Οί έφοριακοί.—'Υστερα από τηλεγράφημα της Πανελληνίας 'Ενώσεως 'Εφοριακών Θεσσαλονίκης, ψήφισμα της Γενικής Συνελεύσεως 'Εφοριακών 'Αττικής: και εισήγησθι του κ. Νομικού ύνυποπροσώπου των 'Εφοριακών στήν Εκπαιδευτική 'Επιτροπή της Σ. Δ. Γ. Σ., άποφασίσθη να έπισηκεθί ή 'Επιτροπή την Κωνσταντινουπόλην 'Επιτροπή έπι των Οικονομικών γιά να ζητήσθι την μετακίνησθι της προλήφσεως στό έφοριακό Κλάδο άποφύτων της 'Ανωτάτης 'Επιτροπής Σχολής άπ' εύθείας στό έδαφος 'Εφόρου β' τάξεως.

'Εκδοσθι δημοσιογραφικού όργάνου της Σ. Δ. Γ. Σ.—'Η Εκπαιδευτική 'Επιτροπή της Συνμοσπονδίας Σ. Δ. Γ. Σ. άποφάσισε στήν τελευταία της συνεδρίασθι την έκδοσθι δημοσιογραφικού όργάνου που θά συγκεντρωθί και θά διατυπώνθι τις σκέψεις και γνώμες των ύπαγαυμένων δημοσίων 'Υπαλλήλων της 'Ελλάδος. Οί συζητήσεις γιά την έκδοσθι των πόρων και τό διακωνιστικό των λεπτομερειών της έκδόσεως θά συνεχισθόν.

ΑΝΑΧΙΡΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

'Ο Γεν. Γραμματέας της 'Ομοσπονδίας άνεχώρησε χτές μέ δεκαενθήμερη άδεια στήν ιδιαίτερη πατρίδα του Νύουσα γιά οικογενειακούς λόγους.

Με την εύκαιρία ατή θά έπισκεφθί τη Θεσσαλονίκη, Βέροια και 'Εδσσα γιά όργανωτικούς λόγους.

